

Мені забули подзвонити...  
Яка дрібничка, що й казати,  
Таке буває – ми ж не діти,  
Ми стільки вмієм забувати!  
Ми вмієм знати і уміти,  
Передбачати і могли,  
А от дрібничку – подзвонити!-  
Нам у думках не вберегти.  
Ах, наші дні, ах, обіцяння,  
Ах, заклопотаність без меж!..  
Але спіткнешся об чекання,  
Чеканням душу обпечеш,  
Чеканням душу обморозиш,  
І світ чекально заболить.  
Та нагада розумний розум:  
Тобі  
забули  
подзвонить...